



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupený JUDr. Jiřinou Fellnerovou, advokátkou se sídlem Resslerova 9, Olomouc, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2007, č. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 3. 2008, č.j. 19 Cad 190/2007 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 10. 2007, č. X, byl žalobci (dále též „stěžovatel“) od 16. 11. 2007 podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), odňat částečný invalidní důchod. Žalovaná v odůvodnění uvedla, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci ze dne 19. 9. 2007 již žalobce není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %. Podle § 44 zákona o důchodovém pojištění je však pojištěnec plně invalidní, pokud pokles schopnosti jeho soustavné výdělečné činnosti dosáhne alespoň 33 %, nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

V žalobě žalobce poukázal na to, že podle lékařských zpráv ze srpna roku 2007 se jeho zdravotní stav nezlepšil, je setrvalý a má tendence progredovat. Žalobce se tedy neztotožnil

s posudkem ze dne 19. 9. 2007, jenž shledal pokles schopnosti jeho soustavné výdělečné činnosti nižší než 33 %, neboť je přesvědčen, že jeho zdravotní stav se od přiznání částečné invalidity nezlepšil. Jako částečně invalidní měl žalobce lepší možnosti zaměstnání na částečný úvazek s upravenými podmínkami; s ohledem na zdravotní stav není schopen pracovat na plný pracovní úvazek.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 3. 2008, č.j. 19 Cad 190/2007 - 20, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Soud uvedl, že ve věci nařídil provedení posudku posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Na jeho základě vzal za prokázáno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl stabilizován, a jehož rozhodující příčinou ke dni 8. 10. 2007 byla těžká artróza jednoho nosného kloubu s funkčním omezením o dvě třetiny, který podle kapitoly XV., oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., způsobovala 25 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud uvedl, že pokud nebylo prokázáno, že by u žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33 %, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by podstatně ztěžoval jeho obecné životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Nejsou proto v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Proto nelze žalobce k datu 8. 10. 2007 považovat za částečně invalidního, Pokud nebyl žalobce částečně invalidní, nesplňoval podmínky nároku na částečný invalidní důchod. Ze všech těchto důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel označil rozsudek krajského soudu za nezákonný. Stěžovatel uvedl, že posudek posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 9. 2007, který byl podkladem pro odnětí částečného invalidního důchodu, nebyl potvrzen posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která dospěla k závěru, že schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 25 %, nikoliv o 20 %. Podle lékařských zpráv z června až srpna 2007 se však stav žalobce, pro který jeho pracovní schopnost poklesla podle rozhodnutí ze dne 31. 1. 2006 o 33 %, nezlepšil, je setrvalý a spíše progreduje. Přesto posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce tak, že působí 25 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti; s ohledem na tento rozpor požadoval stěžovatel u soudu provedení znaleckého posudku. Jelikož nebyl proveden tento důkaz, nebyl objektivizován pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele a napadené rozhodnutí je nezákonné. Stěžovatel navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 3. 2008, č.j. 19 Cad 190/2007 - 20, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že nemá výhrady k provedenému dokazování ani k rozsudku Krajského soudu v Ostravě a navrhla, aby byla kasační stížnost jako nedůvodná zamítnuta.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně

zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo se jeho výplata zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen. Podle § 44 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle kapitoly XV., oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. je zdravotním postižením, jímž žalobce trpí, středně těžké postižení jednoho až dvou nosných kloubů s funkčním omezením pohybu v postižených kloubech o více než $\frac{1}{4}$; toto zdravotní postižení je klasifikováno poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 20 – 35 %.

Stěžovatel je přesvědčen o tom, že došlo k nesprávnému posouzení intenzity jeho zdravotního postižení. Domnívá se, že jeho zdravotní stav se nezlepšil od doby, kdy byl uznán částečně invalidním a z toho dovozuje, že nemohlo dojít k zániku částečné invalidity. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 7. 8. 2003, č.j. 3 Ads 7/2003 - 42, publikované jako č. 198/2004 Sb. NSS, podle něhož k zániku invalidity může dojít nejen zlepšením zdravotního stavu, ale i v důsledku jeho stabilizace. Subjektivní přesvědčení stěžovatele, že jeho zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě, musí být potvrzeno objektivními zjištěními, aby bylo možné částečný invalidní důchod ponechat. Tak se však v souzené věci nestalo, a proto byl stěžovateli částečný invalidní důchod odňat.

Stěžovatel dále namítl, že posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ohodnotil pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce k datu 19. 9. 2007 ve výši 20 %, zatímco posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v řízení před krajským soudem stanovil procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 25 %. Tato odchylka však nemůže změnit nic na skutečnosti, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele nedosahuje 33 % požadovaných ustanovením § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pro zachování částečného invalidního důchodu, neboť není sporu o tom, že obě hodnocení pohybovala pod úrovní částečné invalidity. Jelikož je nepochybné, že žalobce nadále není částečně invalidní, nebyl důvod k opatření dalšího znaleckého posudku.

Za situace, kdy byla zjištěna procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce nižší než 33 %, požadovaných pro nárok na částečný invalidní důchod, a v situaci, kdy současně nebyla zjištěno, že by dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžoval stěžovatelovy životní podmínky, postupovala žalovaná správně, pokud žalobci odňala částečný invalidní důchod, neboť žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí již nebyl částečně invalidní. Krajský soud v Ostravě pak postupoval správně, jestliže žalobu jako nedůvodnou zamítl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal stěžovatelem tvrzené důvody nezákonnosti, dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proto není dán; z tohoto důvodu soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu